

(2003/C 268 E/089)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0292/03
van Kathalijne Buitenweg (Verts/ALE) aan de Commissie

(3 februari 2003)

Betreft: Uitspraken van Tony Blair over het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM) van 26 januari 2003 in verband met de artikelen 6 en 7 van het EU-verdrag

Op 26 januari suggereerde de Britse premier Tony Blair via de media dat hij het niet langer naleven van de verplichtingen die voortvloeien uit het EVRM (met name art. 3 van dat verdrag) of het opzeggen van het EVRM beschouwt als serieuze opties om het aantal asielzoekers in het Verenigd Koninkrijk terug te dringen.

Artikel 6.1 van het nieuwe Unie-verdrag, dat binnenkort in werking treedt, zegt dat de Unie is gegrondvest op de beginselen van vrijheid, democratie, eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en van de rechtsstaat. Volgens artikel 6.2 eerbiedigt de EU de grondrechten die zijn neergelegd in het EVRM als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht.

Artikel 7.1 geeft aan dat de Europese Commissie de bevoegdheid heeft om aan de Raad een voorstel voor te leggen waarin wordt vastgesteld dat een lidstaat de principes van artikel 6.1 dreigt te schenden.

Vormt naar het oordeel van de Commissie het niet langer naleven van de verplichtingen die voortvloeien uit het EVRM of het opzeggen van dat verdrag door een lidstaat een schending van de principes van de artikelen 6.1 en 6.2?

Zou het niet langer naleven van de verplichtingen die voortvloeien uit het EVRM (met name art. 3 van dat verdrag) of het opzeggen van dat verdrag door het Verenigd Koninkrijk aanleiding zijn voor de Commissie om de Raad een voorstel als bedoeld in artikel 7.1 te doen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(3 maart 2003)

De Commissie heeft kennis genomen van de uitspraken van de Britse premier.

De Commissie erkent dat de door het geachte parlementslid gestelde vraag relevant is, gezien de bijzondere rol die door artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, alsmede door de rechtspraak van het Hof van Justitie, in het kader van het stelsel van bescherming van de grondrechten van de Unie aan het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) is toegekend.

Alvorens een standpunt over de grond van de zaak in te nemen, wenst de Commissie zich evenwel verder te beraden in het licht van eventuele ontwikkelingen.

(2003/C 268 E/090)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0298/03
van Wilhelm Piecyk (PSE)
en Helle Thorning-Schmidt (PSE) aan de Commissie

(7 februari 2003)

Betreft: Overheidssteun en werkgelegenheid in het zeevervoer in de Europese Unie

Een van de hoofddoelen van de richtsnoeren voor overheidssteun voor het zeevervoer⁽¹⁾ is steun aan en behoud van de werkgelegenheid in de Unie. Dit doel werd gesteld tegen de achtergrond van een aantal jaren waarin de werkgelegenheid voor Europese zeevarenden afnam terwijl die voor zeevarenden uit lagelonenlanden sterk toenam.

Vòòr de goedkeuring van de richtsnoeren hadden de Europese instellingen bij verschillende gelegenheden al gewezen op de noodzaak de werkgelegenheid van Europese zeelieden te beschermen, zoals bijvoorbeeld in de mededeling van de Commissie „op weg naar een nieuwe maritieme strategie”⁽²⁾ en de resolutie van de Raad van 24 maart 1997 over „een strategie voor het concurrentievermogen van de communautaire scheepvaart”⁽³⁾.

Het antwoord in de richtsnoeren daarop was het de lidstaten mogelijk te maken belastingvoordelen te bieden aan de scheepvaart om de concurrentiekloof tussen de Europese scheepvaart en de goedkopere arbeid uit derde landen te verkleinen.

In april 2001 heeft de Commissie een mededeling gepubliceerd over de opleiding en rekrutering van zeevarenden⁽⁴⁾. De Commissie noemde de goedkope arbeid uit derde landen als oorzaak van de voortdurende afname van de werkgelegenheid voor Europese zeevarenden en kondigde aan dat de Commissiediensten de resultaten van de toepassing van de richtsnoeren zullen blijven controleren en met die resultaten rekening zullen houden bij het opstellen van de volgende herziening van de richtsnoeren, met name bij maatregelen ter ondersteuning van de werkgelegenheid (blz. 10 van de mededeling).

Is de Commissie op grond van het bovenstaande niet van mening dat overheidssteun ter ondersteuning van de werkgelegenheid van goedkope arbeid uit derde landen in strijd is met de doelstelling van ondersteuning van de Europese werkgelegenheid? Op welke wijze zal de Commissie de werkgelegenheid in de maritieme sector in Europa ondersteunen, gezien de lopende herziening van de richtsnoeren?

⁽¹⁾ PB C 205 van 5.7.1997, blz. 5.

⁽²⁾ COM(96) 81.

⁽³⁾ PB C 109 van 8.4.1997, blz. 1.

⁽⁴⁾ COM(2001) 188.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(2 mei 2003)

De communautaire richtsnoeren betreffende overheidssteun voor het zeevervoer van 1997 bepalen dat de lidstaten de rederijen mogen helpen hun concurrentievermogen te bevorderen en hun exploitatiekosten te verminderen, ondermeer door middel van een verlaging of vrijstelling van fiscale en sociale lasten voor zeevarenden.

Anderzijds is de overheidssteun voor het zeevervoer ook gericht op de bevordering van de maritieme knowhow en de werkgelegenheid in de Gemeenschap, zowel aan land als aan boord.

De Commissie werkt momenteel aan een mededeling tot herziening van de richtsnoeren van 1997, waarbij de vroeger vastgestelde doelstellingen worden bevestigd en de instrumenten voor de tenuitvoerlegging ervan worden verbeterd.

(2003/C 268 E/091)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0314/03 van Proinsias De Rossa (PSE) aan de Commissie

(10 februari 2003)

Betreft: Verslaggeving van Ierland met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de milieuwetgeving

Richtlijn 91/692/EEG⁽¹⁾ verplicht de lidstaten de Commissie regelmatig verslagen te sturen over de tenuitvoerlegging van de milieuwetgeving op nationaal niveau. Kan de Commissie een specificatie geven van de afzonderlijke wetgevingsstukken, voor de periode vanaf januari 1998 en aangeven hoeveel verslagen zouden moeten zijn ontvangen van Ierland en hoeveel er in feite ontvangen werden. Kan de Commissie voorts aangeven, indien zij althans over de desbetreffende informatie beschikt, wanneer zij de vertraagde verslagen verwacht te ontvangen? Kan de Commissie een evaluatie geven van de gevolgen van het uitblijven van verslagen die in het kader van deze Richtlijn verplicht zijn?

⁽¹⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 48.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(17 maart 2003)

De verslaggevingsverplichtingen krachtens Richtlijn 91/692/EEG van de Raad van 23 december 1991 tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van bepaalde Richtlijnen op milieugebied hebben betrekking op drie hoofdonderdelen van de milieuwetgeving: